

indkomst på 77.400 kr., hvor gældende lov siger 80.500 kr.

For det fjerde er der klart tale om en skatteforhøjelse, når regeringen – stadig i gennemsnitskommunen – vil have en skat på 57,3 pct. af mellemindkomsterne, hvor der i 1978 er tale om 55,9 pct.

For det femte er der klart tale om en skattekærpelse, når regeringen vil have den strengeste beskatning til at indtræde ved skattepligtige indkomster på 139.900 kr., hvor gældende lov siger 144.900 kr.

For det sjette viser skattekærpelsen sig i, at de høje indtægter nu får skattesatsen 68,1 pct. mod 66,7 pct. i 1978.

For det syvende har skatteministeren umiddelbart før afgivelsen af nærværende betænkning stillet ændringsforslag nr. 13 om at forhøje sømandsskatteskalaen med det formål »at bevare balancen mellem sømandsskatten og skatten i land«.

Det var ikke før betænkningens afgivelse muligt for udvalget at få oplyst den talmæssige størrelse på denne skærpelse, hvorfor det foran anførte 1979-tal for sømandsskatten (ca. 500 mill. kr.) udtrykker fremskridtspartiets (forsigtige) skøn.

Fremskridtspartiet har ved de 1.028 spareforslag, partiet stillede i folketinget den 16. marts 1978, præcist dokumenteret, hvordan disse skattestigninger kunne have været undgået, og hvordan befolkningen i stedet for kunne have fået skattelettelse.

Den af regeringen foretrukne skattestigning betyder også en stigning i antallet af arbejdsløse. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har anslået, at de af regeringen nu foreslåede skatteforhøjelser vil betyde 5.000 flere arbejdsløse i 1979, end vi ellers ville have fået.

Flere danske arbejdsløse betyder mindre dansk produktion og dermed altså også større gældsætning til udlandet.

På denne baggrund er det fremskridtspartiets opfattelse, at alle kræfter må sættes ind for at samle flest mulig stemmer i folketingsalen til at stemme imod regeringens forslag og til at stemme for de af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (det konservative folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (centrum-demokraternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Et *fjerde mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) anser den i lovforslaget indeholdte finanspolitiske stramning for at være uforsvarlig i forhold til beskæftigelsessituationen. Den indeholdte finanspolitiske stramning skal endvidere ses i forhold til den nedskæringslinje, som SV-regeringen følger.

Socialistisk folkeparti kan derfor ikke medvirke til lovforslagets vedtagelse.

Et *femte mindretal* (Danmarks kommunistiske partis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag. Mindretallet har også stor sympati for ændringsforslag nr. 15, men det kan isoleret betragtet medføre, at der skal gives tilskud til såkaldte nul-millionærer. Derfor forudsætter forslaget, at fradragsreglerne bliver saneret.

Mindretallet henviser i øvrigt til beslutningsforslag nr. B 3 (Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af merværdiafgiften på fødevarer og medicin (af Kaj Hansen (DKP) m. fl.), beslutningsforslag nr. B 13 (Forslag til folketingsbeslutning om en omlægning af skattelovgivningen (af Kaj Hansen (DKP) m. fl.) og lovforslag nr. L 38 (Forslag til lov om tinglysning af kapitalværdistigninger på jord og faste ejendomme som en offentlig prioritet (af Kaj Hansen (DKP) m. fl.) om den reform af den samlede skattepolitik, der bør gennemføres.

Et *sjette mindretal* (kristeligt folkepartis medlem af udvalget) kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse, da det vil forøge indkomstskatten i forhold til de gældende regler. Kristeligt folkeparti vil redegøre for sin stilling ved 3. behandling.

Et *syvende mindretal* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag og udtaler i øvrigt følgende: Mindretallet kan ud fra et beskæftigelsesmæssigt hensyn i den foreliggende situation ikke medvirke til en finanspolitisk stramning, men vil gerne gennem afvikling af direkte og indirekte tilskud til erhvervslivet